

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
954 - 06 - 643
03 / 04 2019 г.

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

03
10
XX

ДО
Г-Н БИСЕР ПЕТКОВ
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

ВЪПРОС

от Георги Гъков, народен представител от 27 МИР Стара Загора,
ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и членове 95 и 96 от
Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: Правилата за определяне на индивидуалния размер на месечната финансова подкрепа по чл. 70 от Закона за хората с увреждания, тяхното съответствие с целите и основните принципи на Закона и възможни действия за преодоляване на „законово заложена“ несправедливост.

Уважаеми г-н Министър,

Към мен, в качеството ми на народен представител в 44-то Народно събрание на Република България, се обърна една майка на син с увреждане с въпрос относно сина ѝ и определената му месечна финансова подкрепа по чл. 70 от Закона за хората с увреждания.

Жената е от Бургас и е на 73 години, а синът ѝ е на 46 години и е с увреждане - детска церебрална парализа. През 1989 г. е освидетелстван от ТЕЛК с решение - първа група, над 90% с чужда помощ, пожизнено. Не може да говори, не може да се движи, не може сам да се храни и да се обслужва. През 2006 г. почива башата и са посъветвани от ТП на НОИ в Бургас да преминат от лична пенсия за общо заболяване и стаж към наследствена (50% от пенсията на башата - 92.88 лв.).

След влизане в сила на Закона за хората с увреждания (от началото на 2019 г.) четвъртинката от социалната пенсия за инвалидност по чл. 90а от КСО (33.90 лв.) и

интеграционните добавки по ЗИХУ (37 лв.) са преобразувани в месечна подкрепа по чл. 70, т. 3 (87 лв., т.е. с 16.10 лв. повече). Най-вероятно служителите от АСП са приложили правилно Законът за хората с увреждания. Но майката остава с огорчение и с чувство за несправедливост, че други хора със същата степен на увреждания и дори в по-добро здравословно състояние, но които получават: пенсия за инвалидност поради общо заболяване или поради трудова злополука или професионална болест; или социална пенсия за инвалидност - а не наследствена пенсия, получават с около 100 лв. повече.

Решение на въпроса е лицето да поиска от НОИ да се върне от наследствената пенсия към пенсия за инвалидност поради общо заболяване, което (според Наредбата за Медицинска експертиза – чл. 71, т. 2) изисква да се определи нова дата на инвалидизиране и така отпада съществуващото решение на ТЕЛК, което е пожизнено. Това от своя страна е свързано както с разходи, които не могат да си позволяят, така и с рискове – въпреки тежкото състояние, заради обществените нагласи да бъде намалена степента на неработоспособност и на всеки три години лицето да бъде преосвидетелствано. Предвид тежкото състояние на лицето и липсата на финансови възможности преосвидетелстване едва ли е възможно.

В тази връзка, г-н Министър, моля за Вашия отговор на това какви действия могат да бъдат инициирани и предприети, за да бъде върната справедливостта и хората в положението на въпросната майка и нейния син (които не са никак малко) да „видят малко светлина в тунела на живота си“, както те се изразяват, и „държавата да подаде ръка на хората с труден живот“, каквите са те.

Моля отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Г.